

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 236. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234303472/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Mo'r. Og saa vilde det gøre hende saa ondt, naar hun vidste at alle de derhjemme glemmer hende. Tak.

— Aa Gud, min Pige, sagde Fru Lund: hvem skulde vel være nærmere end de, der har holdt saa meget af din Fa'r. Men har Smørret ikke artet sig, Ida — de gik ind i Sovekamret og lukkede Døren — saa maa Du bruge det paa Panden.

Fru Lund satte sig paa Sengekanten og Ida ved Siden af hende:

— Man er lidt forstumlet, sagde hun: men det har været en dejlig Tid ...

Hun sad stadig med Idas Hænder i sine, og det begyndte at mørkne i Stuerne:

— For véd Du, det var ligesom saadan et trygt Bryllup, de to, som har kendt hinanden fra Børn.

— Ja, sagde Ida — de talte begge to langsomt og halvsagte — det er saa dejligt at se, naar Folk er lykkelige.

Fru Lund nikkede:

— Ja, saa dejligt, min Pige.

Det bankede paa Stuedøren igen, men de blev begge siddende. Det var Kæmner Sørensen og Frøkenen, der kom fra deres Eftermiddagstur til „Lunden“.

— Skal der ikke tændes? sagde Fru Brandt fra Stuen.

Ida tændte og vendte tilbage til Sengekanten hos Fru Lund.

Kæmneren sad i Kurvestolen og trak Vanterne af, mens Fru Brandt fulgte ham med Øjnene. Der var ikke andet end Knogler og Aarer tilbage af Kæmnerens Hænder.

— Naa, De har været til Bryllup, sagde Kæmneren.

— Ja, vi har saa, sagde Skovrideren.

— Hm ja, det er svært saa Folk de gifter sig nuomstunder ...

— Det er jo Verdens Gang, Kæmner Sørensen.

— Ja, og Kæmneren slog lidt med Stokken: lad dem om det.